

MINH H(Q)ỌA

tôi đọc sự vật bằng thơ
tôi đọc tình người bằng bơ vơ mình
giữa trần đời
bóng vô minh
sự vật hiển hiện mà tình siêu thăng
người nói mãi về lạc hằng
hình như viễn tưởng dài ngăn ngắt màu
con tàu tôi
em về đâu
thụy du sao biết tình đầu đã xa
trôi trong vơ vát thiên hà
tôi đọc cáo trạng
từng da thịt người
thổ huyết màu máu còn tươi
xin em thú vị nổi cười không gian

h o à n g x u â n s o n